

Yhdessä Suuressa Uniossa On Palkkaorjain Vapaus

Kirj. M. P:m.

SELVITYKSEN ylläolevan otsikon alle kirjoittajalla pitäisi olla paremmat kyvyt kuin mitä tämän kirjoittajalla on. Työläislukijat kuitenkin ymmärtänevät syyt siihen ja käsittänevät kuinka paljon minunlainen kynäilijä voi kynänsä tuotteilla agitatsionia tehdä. Kirvesvarsi ja sahan kahva on jo lapsena sovitettu käteeni, joten ne sopivat siihen paremmin kuin kynä.

Poliittisten ja muiden johtajain mielestä heikko kirjoittaja on antautunut väärälle alalle, jossa hän on vain vastuksina rähjäämässä parempien leipäpuulla. Vähäistä se todella on mitä meikäläiset yksilönä saavat kynänsä avulla aikaan; puhumattakaan siitä, että voisimme tyydyttää suuren ja arvostelevan yleisön vaatimukset. Mutta periaattemme pätevyys ja halu saada kaikki palkkatyöläiset niihin tutustumaan, on saanut monen meikäläisen käyttämään sivutyökälänä kynää, vaikka se niin huonosti sopiikin sormien väliin.

Orjuusikeen alaisena olo ja työvoimamme siirto ovat meissä monissa väkistenkin synnyttäneet palavan halun päästä vapauteen ja poistaa riisto, vääryys ja sorto, joiden alaisena työväenluokka tänä päivänä on. Meidän luokkamme, maailman tuotannollisen voiman omaaja, on ollut tuhansia vuosia orjuuteen alistetussa asemassa. Yhtenä syynä siihen on ollut se, että olemme jättäneet luokkamme asiain ajamisen korkeasti oppineiden kynäkäyttäjien huoleksi ja luottaneet vain oppineiston kaikkivoipaiseen viisauteen. Heidän kynäntuotteistaan on kylläkin moni meistä jo lapsuusvuosinaan saanut sellaisen käsityksen, että työväenluokan täytyy järjestyä, ollakseen kykenevä puolustamaan oikeuksiaan. Osa meistä onkin tavallaan järjestynyt, mutta vain verrattain pieni osa tehoisalla tavalla.

Vasta viime vuosien kuluessa olemme

oppineet käsittämään sen tosiasian, että viisaat opastajamme eivät olekaan katsooneet meidän vaan omaa etuaan. Tämän olemme tulleet käsittämään etenkin siitä, kun olemme havainneet itsemme järjestyneinäkin jaoitelluksi niin moniin eri ryhmiin, ettemme tänä päivänä tiedä edes järjestöjemme lukumäärääkään, nimistä puhumattakaan. Samalla on myös eri järjestöihin kuuluvien työläisten solidaarisuus rikottu Marxin nimessä ja se eripuraisuus on muodostunut kiroukseksi työväenluokalle.

Melkein kaikki työläisten "ystävät" ja kynämiehet vakuuttavat aivan hiuskarvan tarkkuudella ohjaavansa meitä pohjajoukkoja Marxin määrittelemien teorioiden mukaan. Mutta jos Kalle-parka tulisi nyt yli puolivuosisataa levähdettyään katsomaan minkälaisen sadon hänen jälkeensä jättämät opit ovat tuottaneet, niin hän ei löytäisikään yhdenkään maan — puhumattakaan kaikkien maiden — työläisiä yhteen liittyneinä. Sen sijaan hän havaitsisi työläisten seisovan vastakkain kuin puolivillien barbaarien ja olevan valmiita hyökkäämään toistensa kurkkuihin.

Mutta samalla kun johtajain menettely on yhtäällä synnyttänyt mihinkään luottamattomuutta, on se toisaalla synnyttänyt palavan halun tekemään omakohtaista järjestämistyötä. Lukuisat palkkatyöläiset ovat oppineet oman elämän filosofiansa työssä ollessaan tai epätoivoisina työtä etsiessään. Se on tunkeutunut meihin vatsan kautta ja sen vaikutuksesta olemme oppineet käsittämään solidaarisen luokkajärjestön tarpeellisuuden. Se on opettanut meille, että meidän on rakennettava Yksi Suuri Unio voimakkaaksi, silloin vasta löydämme itsemme todella järjestyneinä ja luokkavoimamme yhteen koottuna, emmekä ole viisaiden johtajain talutettavissa.